

ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ՈՒ ԱՓԻՒՌԵԱՆ ՆԺԱՐՆԵՐՈՒ ՎՐԱՅ

Posted on February 16, 2012 by Keghart

Category: [Opinions](#)

ազգային գործիչներ, խմբագիրներ, ուսուցիչներ, տնօրէններ, բեմադրիչներ, պարուսոյցներ, նաեւ առաջնորդող ղեկավար դեմքեր: Եւ շնորհիւ այս մատակարարութեան բազմաթիւ գաղութներ իրենց կենսունակութիւնն ու զարթօնքը ապրեցան, կ'ապրին ու պիտի շարունակեն ապրիլ:

Մեր գրիչներէն ու բեմբասացներէն ոմանք, յաճախ կը խօսին Լիբանանի դժբախտ դեպքերուն մասին, որ պատճառ եղան կարելոր թիւով պատրաստուած մտաւորական ուժերու մեկնումին: Իրականութեան համապատասխան ըլլալով այս մտահոգութիւնը, պետք է ընդունիլ նաեւ, որ ինչ ալ եղան պայմանները՝ կայ ու պիտի մնայ տակաւին Լիբանանահայ զանգուածը, իր ամբողջական կառոյցներով ու առաջնորդներով:

Տնտեսապէս բազմապիսի դժուարութիւններով հանդերձ, տակաւին Լիբանանահայ գաղութը, ի վիճակի է մտաւորական նոր ուժեր պատրաստելու ամբողջ սփիւռքին համար: Առանց թերզնահատելու ուրիշ գաղութներու կարելիութիւնները, այս իմաստով Լիբանանահայութեան դերը անփոխարինելի է, եւ ոչ մէկը այս ուղղութեամբ կրնայ զայն փոխարինել:

Գիտենք թէ բոլոր գաղութներն ալ ունին իրենց յատուկ պայմանները, իրենց մտահոգութիւններն ու իրագործելի ծրագիրները եւ իրենց նիւթական դժուարութիւնները, այնուամենայնիւ Լիբանանահայութիւնը արդարօրէն կ'ակնկալէ որ սփիւռքահայ գաղութներ շարունակեն բերել իրենց բարոյական եւ նիւթական նեցուկը մեր գաղութին: Նաեւ, ինչ ալ ըլլան պայմանները, հոն մայր հողին վրայ, մեր արդար ակնկալութիւնն է որ հայրենիքը շարունակէ բարձրացնել մեր ժողովուրդին բարոյական կորովը, զայն փրկելու համար այն հոգեբանական վիճակէն, որուն մէջ մխրճուած է ան, յատկապէս տնտեսական ապրուստային կլանիչ պայմաններէն:

Անկասկած, այս օրերուն կան կազմակերպութիւններ ու յատկապէս անհատներ, որոնք նիւթական մեծի զոհողութիւններով շնորհակալ աշխատանք կը կատարեն, սակայն, անկեղծ ըլլանք խոստովանելու որ անոնք քիչով կը բաւարարեն ու կը գոհացնեն մեր ժողովուրդին պապական իրաւները:

Այս բոլոր ակնկալութիւնները արդար եւ տեղին ըլլալով եւ նաեւ գնահատելով մեր կազմակերպութիւններուն եւ կառոյցներուն զոհողութիւններով լեցուն գործունեութիւնը, եկեք հարց տանք թէ այս օրերուն անոնք կը ծառայե՞ն իրենց ճիշդ նպատակին: Եկեք անկեղծ ըլլանք եւ կշիռքի վրայ դնենք, մերօրեայ զոհողութիւնները ի՞նչ արդիւնք տուած են կամ արդարացուցա՞ծ են գործնականօրէն: Արդեօք մեր գործունեութիւններուն արժեքափերը նոյն համեմատութեամբ կը վերանորոգուի՞ն ու կ'այժմեականա՞ն:

Եկեք իրատես ըլլանք ճիշդ տեսնենք եւ ընդունինք բացթողումները եւ մեր գործելածները առաջ մղենք համաձայն ստեղծուած եւ պարտադրուած ներքին եւ արտաքին կացութիւններուն, յանուն նախ գաղութին ապա համագաղութային եւ յատկապէս համայնքին շահերուն, որպէսզի իրաւունքը ունենանք ակնկալելու այն ինչ

որ պիտի տան մեզի սփիւռքի միւս գաղութները եւ հայրենիքը:

Լրջախոհութեամբ եւ լայնախոհութեամբ մեր աչքերը ուղղենք եւ հարց տանք թէ ի՞նչ կը պատահի մեր շուրջը եւ աշխարհի մէջ, ինչո՞ւ երկիրը գործօն հրաբուխի մը նման յարածամ կը միայ, ինչո՞ւ վրիժառութենէն փրփրած բերաններ եւ ատելավառ պայքարներ խռովութիւն կը սփռեն աշխարհի չորս ծագերուն:

Հակասութիւններու եւ անարդարութիւններու այս աշխարհին մէջ հաւատքը կրնայ միայն մղիչ ուժ ըլլալ մեզի նման ճակատագիր ունեցող ժողովուրդներուն: Եւ մենք ունինք այդ հաւատքը, ունինք հիմքերը այդ հաւատքին, եւ անով է որ պիտի դիմագրաւենք գալիք բոլոր հանգրուանները պատմութեան:

Մեր անկեղծ ակնկալութիւնն է որ հայրենիք եւ սփիւռք առաւել հոգածութեան առարկայ դարձնեն Լիբանանահայութիւնը, ի մասնաւորի անոր հաստատութիւնները, կազմակերպութիւններն ու մամուլը, ի շահ բովանդակ հայութեան:

